

31977L0452

15.7.1977

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 176/1

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА**от 27 юни 1977 година****относно взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за медицински сестри с общ профил, включително и за мерките за улесняване ефективното упражняване на правото на установяване и свободата на предоставяне на услуги**

(77/452/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално членове 49, 57, 66 и 235 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽²⁾,

като има предвид, че в съответствие с Договора след края на преходния период е забранено всяко дискриминационно третиране, основано на националност, по отношение на установяването и предоставянето на услуги; като има предвид, че произтичащият от това принцип на национално третиране се прилага в частност за издаването на евентуално изискваното разрешение за достъп до дейностите на медицинска сестра с общ профил, както и за членство или присъединяване към професионални организации или институции;

като има предвид, че въпреки това е необходимо да се предвидят някои разпоредби за улесняване ефективното упражняване на правото на установяване и на свободата на предоставяне на услуги за дейностите на медицинска сестра с общ профил;

като има предвид, че при прилагането на Договора държавите-членки са длъжни да не оказват никаква помощ, която поради своето естество може да подкопае условията за установяване;

като има предвид, че член 57, параграф 1 от Договора предвижда да се приемат директиви за взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи;

като има предвид, че е желателно да се предвиди, наред с взаимното признаване на дипломите, и съгласуване на изискванията за образование на медицинските сестри с общ профил; като има предвид, че това съгласуване е предмет на Директива 77/453/ЕИО ⁽³⁾;

като има предвид, че в редица държави-членки законът подчинява достъпа до дейностите на медицинска сестра с общ профил и

⁽¹⁾ ОВ С 65, 5.6.1970 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ С 108, 26.8.1970 г., стр. 23.

⁽³⁾ ОВ L 176, 15.7.1977 г., стр. 8.

тяхното упражняване на притежаването на диплома за медицинска сестра; като има предвид, че в някои други държави-членки, в които не съществува това условие, правото на носенето на званието „медицинска сестра с общ профил“, независимо от това, се урежда със закон;

като има предвид, що се отнася до притежаването на официален документ за обучение, че една директива за взаимно признаване на дипломите не води по необходимост до еквивалент на обучението, за което се отнасят тези дипломи, е подходящо да се разреши неговата употреба само на езика на държавата-членка по произход или на държавата-членка, от която идва чуждестранното лице;

като има предвид, че с оглед да се улеснят националните администрации при прилагането на настоящата директива, държавите-членки могат да предвидят бенефициерите, които отговарят на постановените от нея изисквания за обучение, да представят заедно с документа за обучение и атестация от компетентните органи на държавата по произход или на държавата, от която идва чуждестранното лице, която удостоверява, че тези звания са именно тези, посочени в настоящата директива;

като има предвид, че по отношение на морала и почтеността, е подходящо да се разграничават, от една страна, изискуемите условия за първоначален достъп до професията, и от друга страна, за нейното упражняване;

като има предвид, че в случаите на предоставяне на услуги изискването за членство или присъединяване към професионални организации или институции, което е свързано с трайния и постоянен характер на упражняваната дейност в приемашата държава, безспорно ще представлява неудобство за предоставящия услуги поради временния характер на неговата дейност; като има предвид, че поради това то следва да се премахне; като има предвид, че въпреки това в този случай е уместно да се упражнява контрол върху професионалната дисциплина, който е от компетенцията на тези професионални организации или сдружения; като има предвид, че за целта е уместно, при спазването на член 62 от Договора, да се предвиди задължение на бенефициера да уведоми компетентния орган на приемашата държава-членка за предоставянето на услуги;

като има предвид, че що се отнася до дейностите на медицинските сестри с общ профил, наети по трудов договор, Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 г. за свободното движение на работници в Общността ⁽¹⁾ не съдържа специални разпоредби за морал и почтеност, професионална дисциплина и за притежаване на звание за регламентираните от него професии; като има предвид, че според държавите-членки посочените правила се

прилагат или могат да се прилагат както по отношение на заетите лица, така и по отношение на самостоятелно заетите лица; като има предвид, че в много държави-членки дейностите на медицинска сестра с общ профил се подчиняват на притежаването на диплома, удостоверение или друг документ за медицинска сестра; като има предвид, че тези дейности се упражняват както от самостоятелно заетите лица, така и от заетите лица или алтернативно от същите лица, в качеството им на заети лица или на самостоятелно заети лица, по време на професионалната им кариера; като има предвид, че поради това, с оглед да се насърчи напълно свободното движение на тези професионалисти в Общността, е необходимо приложното поле на настоящата директива да обхваща медицинските сестри на трудов договор,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 1

1. Настоящата директива се прилага за дейностите на медицинска сестра с общ профил.

2. По смисъла на настоящата директива „дейности на медицинска сестра с общ профил“ са дейностите, упражнявани под следните професионални звания:

във Федерална република Германия:

„Krankenschwester“, „Krankenpfleger“;

в Белгия:

„hospitaller(ère)/verpleegassistent(e)“, „infirmier(ère) hospitalier(ère)/ziekenhuisverpleger (-verpleegster)“;

в Дания:

„sygeplejerske“;

във Франция:

„infirmier(ère)“;

в Ирландия:

„Registered General Nurse“;

⁽¹⁾ ОВ L 257, 19.10.1968 г., стр. 2.

в Италия:

„infermiere professionale“;

в Люксембург:

„infirmier“;

в Нидерландия:

„verpleegkundige“;

в Обединеното кралство:

Англия, Уелс и Северна Ирландия:

„State Registered Nurse“;

Шотландия:

„Registered General Nurse“.

— удостоверението за „infirmier(ère) hospitalier(ère)/ziekenhuisverpleger (-verpleegster)“, издавано от държавата или от училищата, които са създадени или признати от държавата,

— дипломата за „infirmier(ère) gradué(e) hospitalier(ère)/gegradueerd ziekenhuisverpleger (-verpleegster)“ издавана от държавата или от висшите параметрически колежи, които са създадени или признати от държавата;

в) в Дания:

— дипломата за „sygeplejerske“, издавана от училище за медицински сестри, което е признато от „Sundhedsstyrelsen“ (Държавна служба по здравеопазване);

г) във Франция:

— държавната диплома за „infirmier(ère)“, издавана от Министерството на здравеопазването;

д) в Ирландия:

— удостоверението за „Registered General Nurse“, издавано от „An Bord Altranais“ (the Nursing Board);

е) в Италия:

— „diploma di abilitazione professionale per infermiere professionale“, издавана от признатите от държавата училища;

ж) в Люксембург:

— държавната диплома за „infirmier“,

— държавната диплома за „infirmier hospitalier gradué“,

издавани от Министерството на здравеопазването въз основа на решението на изпитната комисия;

з) в Нидерландия:

— дипломата за „verpleger A“, „verpleegster A“ или „verpleegkundige A“,

— дипломата за „verpleegkundige MBOV“ (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegkundige),

— дипломата за „verpleegkundige HBOV“ (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige),

издавани от една от изпитните комисии, назначавани от държавните органи;

и) в Обединеното кралство:

— удостоверението за вписване в общата част на регистъра, издадено в Англия и Уелс — от „The General Nursing Council for England and Wales“, в Шотландия — от „The

ГЛАВА II

ДИПЛОМИ, УДОСТОВЕРЕНИЯ И ДРУГИ ОФИЦИАЛНИ ДОКУМЕНТИ ЗА МЕДИЦИНСКА СЕСТРА С ОБЩ ПРОФИЛ

Член 2

Всяка държава-членка признава дипломите, удостоверенията и другите официални документи, издадени на гражданите на държавите-членки от останалите държави-членки в съответствие с член 1 от Директива 77/453/ЕИО и изброени в член 3, като им дава, що се отнася до достъпа и упражняването на дейности на медицинска сестра с общ профил на свободна професия, същото действие на нейна територия като това на дипломите, удостоверенията и другите официални документи, които тя издава.

Член 3

Дипломите, удостоверенията и другите посочени в член 2 официални документи са следните:

а) във Федерална република Германия:

— удостоверенията, издавани от компетентните органи след полагането на „staatliche Prüfung in der Krankenpflege“ (държавен изпит за медицинска сестра),

— удостоверенията, издавани от компетентните органи на Федерална република Германия, удостоверяващи еквивалентността на документите за образование, издавани след 8 май 1945 г. от компетентните органи на Германската демократична република, и на документите, изброени в първо тире;

б) в Белгия:

— удостоверението за „hospitalier(ère)/verpleegassistent(e)“, издавано от държавата или от училищата, които са създадени или признати от държавата,

General Nursing Council for Scotland“ и в Северна Ирландия — от „The Northern Ireland Council for Nurses and Midwives“.

ГЛАВА III

ПРИДОБИТИ ПРАВА

Член 4

Когато дипломите, удостоверенията и другите документи на гражданите на държавите-членки не отговарят на всички минимални изисквания за образование, предвидени в член 1 от Директива 77/453/ЕИО, всяка държава-членка признава като достатъчно доказателство дипломите, удостоверенията и другите документи за медицински сестри с общ профил, които са издадени от тези държави-членки преди влизането в сила на Директива 77/453/ЕИО и са придружени от атестация, удостоверяваща, че тези граждани действително и законно са упражнявали дейностите на медицинска сестра с общ профил в продължение на най-малко три години през петте години, предшествващи издаването на удостоверението.

Тези дейности трябва да са включвали носенето на пълна отговорност за планирането, организирането и полагането на грижи на медицинска сестра за пациента.

ГЛАВА IV

ИЗПОЛЗВАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНОТО ЗВАНИЕ

Член 5

1. Без да се засяга член 13, приемащите държави-членки осигуряват гражданите на държавите-членки, които отговарят на предвидените в членове 2 и 4 условия, правото да използват законното звание от държавата-членка по произход или от държавата-членка, от която идва чуждестранното лице и евентуално от неговото съкращение на езика на тази държава. Приемащите държави-членки могат да изискват след това звание да следва името и мястото на установяването или на изпитващия орган, който го е присъдил.

2. Когато званието от държавата-членка по произход или от държавата-членка, от която идва чуждестранното лице, може да бъде объркано в приемащата държава-членка със звание, което изисква допълнителна подготовка в тази държава, която бенефициерът няма, тази приемаща държава-членка може да

предпише това лице да използва званието от държавата-членка по произход или от държавата-членка, от която идва чуждестранното лице в подходяща форма, определена от приемащата държава-членка.

ГЛАВА V

РАЗПОРЕДБИ ЗА УЛЕСНЯВАНЕ ЕФЕКТИВНОТО УПРАЖНЯВАНЕ НА ПРАВОТО НА УСТАНОВЯВАНЕ И СВОБОДАТА НА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ ОТ МЕДИЦИНСКИТЕ СЕСТРИ С ОБЩ ПРОФИЛ

A. Разпоредби, свързани по специфичен начин с правото на установяване

Член 6

1. Приемащата държава-членка, която изисква от своите граждани доказателства за морал или почтеност във връзка с първоначалния достъп до една от посочените в член 1 дейности, приема като достатъчно доказателство за гражданите на останалите държави-членки атестация, издадена от компетентен орган на държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранното лице, която удостоверява, че са изпълнени условията за морал или почтеност, които се изискват в тази държава-членка за достъп до съответната дейност.

2. Когато държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранното лице не изисква доказателства за морал или почтеност за първоначалния достъп до съответната дейност, приемащата държава-членка може да изисква от гражданите на държавата-членка по произход или на държавата-членка, от която идва чуждестранното лице, извлечение от съдебното досие или при липса на такова — равностоен документ, издаден от компетентния орган на държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранното лице.

3. Ако приемащата държава-членка узнае подробно за сериозни факти, настъпили извън нейна територия, от които могат да произтекат последици за достъпа до съответната дейност, тя може да уведоми за това държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранното лице.

Държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранното лице проверява истинността на фактите, доколкото те могат да породят последици за достъпа до съответната дейност в тази държава-членка. Органите на тази държава вземат самостоятелно решение за естеството и степента на

разследванията, които трябва да се направят, и уведомяват приемащата държава-членка за всяко последващо действие, което те предприемат, по отношение на удостоверенията или документите, които те са издали.

Държавите-членки гарантират тайната на предаваните данни.

Член 7

1. Когато в приемащата държава-членка са в сила закони, правилници и наредби за спазването на морал или почтеност, включително разпоредби, които предвиждат дисциплинарни наказания в случай на тежко професионално нарушение или наказателна присъда и са свързани с упражняването на една от посочените в член 1 дейности, държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранното лице предоставя на приемащата държава-членка необходимите данни във връзка с тези мерки или наказания от професионален или административен характер, наложени на заинтересованото лице, както и за наказанията по повод упражняването на професията в държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранното лице.

2. Ако приемащата държава-членка узнае подробно за сериозни факти, настъпили извън нейна територия, от които могат да произтекат последици за упражняването на съответната дейност в нея, тя може да уведоми за това държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранното лице.

Държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранното лице проверява истинността на фактите, доколкото те могат да породят последици за упражняването на съответната дейност в тази държава-членка. Органите на тази държава вземат решение за естеството и обхвата на разследванията, които трябва да направят и уведомяват приемащата държава-членка за последващите действия по отношение на данните, които са предоставили по силата на параграф 1.

3. Държавите-членки гарантират тайната на предадените данни.

Член 8

Когато приемащата държава-членка изисква от своите граждани с оглед достъпа до една от дейностите, посочени в член 1, или за тяхното упражняване, документ за физическото или за психическото здраве, тази държава приема като достатъчно в това отношение представянето на документ, изискван в държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранното лице.

Когато държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранното лице не изисква такъв документ за достъпа до съответната дейност или за нейното упражняване, приемащата държава-членка приема от гражданите на държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранното лице атестация, издадена от компетентен орган на тази държава, която съответства на атестациите в приемащата държава-членка.

Член 9

Посочените в членове 6, 7 и 8 документи не могат да се представят след изтичането на повече от три месеца, считано от датата на издаването им.

Член 10

1. Процедурата за разрешаване на достъп на бенефициера до една от посочените в член 1 дейности в съответствие с членове 6, 7 и 8 трябва да приключи във възможно най-кратък срок и най-късно три месеца след представянето на пълното досие на лицето, без да се засягат сроковете, които могат да текат от евентуалното обжалване на тази процедура.

2. В посочените в член 6, параграф 3 и в член 7, параграф 2 случаи молбата за преразглеждане спира срока, посочен в параграф 1.

Запитаната държава-членка трябва да представи своя отговор в срок от три месеца.

Приемащата държава-членка дава ход на посочената в параграф 1 процедура веднага след получаването на този отговор или след изтичането на този срок.

Б. Особени разпоредби за предоставянето на услуги

Член 11

1. Когато държава-членка изисква от своите граждани да имат разрешение или да са вписани или да членуват в професионална организация или институция с оглед достъпа до една от посочените в член 1 дейности или за тяхното упражняване, в случай на предоставяне на услуги тази държава-членка освобождава от това изискване гражданите на държавите-членки.

Бенефициерът упражнява предоставянето на услуги със същите права и задължения, каквито имат гражданите на приемащата

държава-членка; в частност, той се подчинява на дисциплинарните разпоредби от административен и професионален характер, приложими в тази държава-членка.

Когато приемащата държава-членка взема мерки при прилагането на втората алинея или при узнаване на факти, влизащи в противоречие с тези разпоредби, тя незабавно уведомява за това държавата-членка, в която бенефициерът се е установил.

2. Приемащата държава-членка може да предпише бенефициерът да направи предварителна декларация пред компетентните органи във връзка с предоставянето на услуги в случай, че извършването на тази услуга води до временно пребиваване на нейна територия.

При спешни обстоятелства тази декларация може да се направи в най-кратки срокове след предоставянето на услуги.

3. В съответствие с параграфи 1 и 2 приемащата държава-членка може да изисква от бенефициера да предостави един или повече документи, съдържащи следните данни:

- посочената в параграф 2 декларация,
- атестация, че бенефициерът законно упражнява съответните дейности в държавата-членка, в която се е установил,
- атестация, че бенефициерът притежава дипломата или дипломите, удостоверенията или другите официални документи, изисквани за предоставяне на съответните услуги и посочени в настоящата директива.

4. Посочените в параграф 3 документи не могат да се представят след изтичането на повече от дванадесет месеца, считано от датата на издаването им.

5. Когато държава-членка лишава изцяло или отчасти, временно или окончателно, неин гражданин или гражданин на друга държава-членка, установил се на нейна територия, от възможността да упражнява една от посочените в член 1 дейности, в зависимост от случая тя прибегва до временно или окончателно отнемане на атестацията, посочена в параграф 3, второ тире.

Член 12

Когато в приемащата държава-членка се изисква вписване в институция за социално осигуряване от публично-правен характер с оглед уреждане на плащанията с осигурителна институция по повод на дейности, извършени в полза на осигурени лица, в случаите на предоставяне на услуги, свързани с пътувания на бенефициера, тази държава-членка освобождава от това изискване гражданите на държавите-членки, установили се в друга държава-членка.

Независимо от това, бенефициерът уведомява тази институция предварително или впоследствие, при спешни обстоятелства, за предоставянето на услугите.

В. Общи разпоредби за правото на установяване и за свободата на предоставяне на услуги

Член 13

Когато в приемащата държава-членка е регламентирано притежаването на професионалното звание, отнасящо се до една от посочените в член 1 дейности, гражданите на останалите държави-членки, които отговарят на предвидените в членове 2 и 4 условия, притежават професионалното звание на приемащата държава-членка, което в тази държава отговаря на тези изисквания за обучение, и използват неговото съкращение.

Член 14

Когато приемащата държава-членка изисква от своите граждани да положат клетва или да направят тържествена декларация с оглед достъпа до една от посочените в член 1 дейности или за тяхното упражняване, и в случаите, когато формата на тази клетва или на тази тържествена декларация не може да се използва от гражданите на останалите държави-членки, приемащата държава-членка следи на заинтересованите лица да се предложи подходяща и равностойна форма.

Член 15

1. Държавите-членки приемат необходимите мерки с оглед да създадат възможности за информиране на бенефициерите за разпоредбите на здравното и на социалното законодателство, както и за деонтологичните правила в приемащата държава-членка, ако е необходимо.

За целта те могат да създадат информационни служби, от които бенефициерите могат да получават необходимата информация. В случай на установяване приемащите държави-членки могат да задължат бенефициерите да установят контакт с тези служби.

2. Държавите-членки могат да създават посочените в параграф 1 служби към компетентните органи и институции, които те определят в срока, предвиден в член 19, параграф 1.

3. Държавите-членки действат така, че в случай на необходимост бенефициерите да получат, в техен интерес и в интерес на техните пациенти, необходимите езикови познания за упражняване на професионалната си дейност в приемащата държава-членка.

ГЛАВА VI

Член 19

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 16

В случай на основателно съмнение приемащата държава-членка може да изисква от компетентните органи на друга държава-членка потвърждение за автентичността на посочените в глави II и III дипломи, удостоверения и други официални документи, издадени в тази държава-членка, както и потвърждение на факта, че бенефициерът е изпълнил всички изисквания за образование, предвидени от Директива 77/453/ЕИО.

Член 17

В срока, предвиден в член 19, параграф 1, държавите-членки определят органите и институциите, оправомощени да издават или да приемат дипломите, удостоверенията и другите официални документи, както и документите и информацията, посочени в настоящата директива, и незабавно уведомяват за това останалите държави-членки и Комисията.

Член 18

Настоящата директива се прилага също и за гражданите на държавите-членки, които в съответствие с Регламент (ЕИО) № 1612/68 упражняват или ще упражняват като заети лица една от посочените в член 1 дейности.

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите мерки, за да се съобразят с настоящата директива в срок от две години, считано от нейното нотифициране и незабавно информират за това Комисията.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 20

В случай, че при прилагането на настоящата директива държава-членка срещне големи затруднения в някоя от областите, Комисията разглежда тези затруднения заедно със съответната държава и изисква становището на Комитета на висшите служители в областта на здравеопазването, създаден по силата на Решение 75/365/ЕИО ⁽¹⁾, изменено с Решение 77/455/ЕИО ⁽²⁾.

Ако е необходимо, Комисията представя на Съвета съответните предложения.

Член 21

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 27 юни 1977 година.

За Съвета
Председател
J. SILKIN

⁽¹⁾ ОВ L 167, 30.6.1975 г., стр. 19.

⁽²⁾ ОВ L 176, 15.7.1977 г., стр. 13.